

направят добрините, той разкрива своята самоличност, след като изпита героя докрай.?

Надяваме се да запалим любопитството на читателя от Гражданското общество, особено на този, който се отвращава от ромите и не е намерил с тях общ език до сега.

Въпросът не е да го трогнем до сълзи: „колко е жалък горкият ром“, а да му предоставим интересно, любопитно, истинско четиво, за да може да разбере, че той е този, който години наред си е стискал очите затворени и не е пожелал да научи нещо по-характерно за другия. Тогава той ще си обясни, кои са причините ромското дете да бяга и ненавижда училището, защо ненавижда образованието, защо ромската жена все още се счита за длъжна да ражда много деца, защо ромите са виртуози в музиката, защо не държат да имат собствена държава, защо са безкрайно толерантни в отношението на насилие срещу тях, защо предпочитат да крадат, да демонстрират пълно безразличие и безотговорност към живота, и собствения си вид, и положение сред обществото...

Това е предисторията на изданието, затова си позволяваме да защитим неговото съществуване... Защото май настъпи времето да запишем в книгата на *заstraшените изчезващи природни създания и ромите*, особено от България, които са изтърпели 50 годишен асимилационен режим, изтрил значима част от тяхното самочувствие и етнообраз. Най-тревожното е, че все още нищо съществено не се прави - като краен плод от всяко начинание по разрешаването на ромския проблем. Много роми смятат, че не е от съществено значение да пледират, че са роми, но по този начин те само искат да „ускорят“ по свой начин разрешението на ромския проблем... Те са на грешен път и именно сп. „Джипси Рай“ има задължението да им го обясни с прости думи, че ако се изтрие генетичната идентичност на даден човешки индивид /още по-лошо : може би на цяла нация? /, то човечеството ще е един инвалид, който никога няма да намери своето спасение.

Може би, трябва да споменем и опита на екипа, който е изключително малък, поради финансови причини, но с добър професионален опит. Поетесата Сали Ибрахим-основател, издател и гл.редактор на списанието се ползва с голям авторитет сред българската и ромската общественост. Популярна е с творбите си и наградата спечелена в Мадрид за мистична поезия през 1994г. Тя е работила три години като редактор във в. „Романо ило“, авторка е на редица творби. Като изп.директор на Фондация „Романи Дай-България“, създаде първото издателство в страната за ромски